

Leena Sainio

SÄRMÄ

SERENADISSA

PESÄ

SÄRMÄÄ SERENADISSA

© 2019 Leena Sainio

Ensimmäinen painos

Kannen kuva: *Mikrobeja Vostok-järvessä* (akryyli) Leena Sainio

Graafinen suunnittelu: Rosetta Versos

Pesä Kustannus

@pesapublishing

Valmistaja: Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-69240-0-7 (nid.)

ISBN 978-952-69240-1-4 (PDF)

Leena Sainio

PESÄ

Kuuntelee viisaan puhetta (akryyli)
Leena Sainio

maatuska

se kaikkein pienin, sisimmäinen puunainen

muiden kohduissa

maa, tuska

maatuskat sukupolvesta toiseen

maan tuska, niistä kohduista syntyneiden, syntyvien vastuu

raskautetusta, rakkaasta maasta

haluan maatuskahuivin!

sellaisen suuren, hapsureunaisen,

punapohjaisen vihreillä ruusuilla:

punaisen kuin varvikkoon valutettu veri

vihreän kuin verestä versoava pihlaja

haluan maatuskahuivin!

asettelen sen pääni suojaksi, hartioille

nukun sen alla ja olen kaunis kuin ruusu,

kätkeydyn siihen ja

kääriydyn siihen kun kuolen, mutta ensin

haluan hulmuttaa sitä silkasta ilosta

heiluttaa huivia niin että pauke kuuluu

huiskuttaa liinaa merkiksi:

täällä ollaan! minä elän vielä!

maatuska

se kaikkein pienin puunainen

tuskin oksansilmällään näkevä

se pienin ja onnellisin

Se kuuluu joka puolella, tuo sammen itku.
Se kuuluu tuulen ulvonnassa,
se kuuluu meren möyrinnässä ja vuorten vieremissä.
Itku on haikeaa ja niin surullista.
Sampi itkee, kun sitä perataan:
se ei ole vielä kuollut.

Taistelukoneiden vihlova ujellus peittää
uhanalaisten kärsimykset;
elävinä perataan niin naiset kuin lapset,
kodit hajotetaan,
eksyneet vaeltavat kuin sampien puhkotut uimarakot,
vailla kykyä edetä enää.
Nuoret, kauniit ovuloijat myydään kaviaarin tapaan
eniten tarjoavalle.
Sampi itkee heidänkin puolestaan,
naisten itku on jo mykkää ja sisään salvattu.

Se kuuluu joka puolella, tuo sammen itku,
maailman itku.

jossain tuolla, kenties,
aivottomat sotilaat
tulittavat armotta tuhatreikäiseksi
taivaalla leijuvaa kappaletta

se on vaarallinen: se sisältää
omien lampaiden hienosta villasta tehtyä lankaa,
kaikenkirjavaa,
puolen miljoonaa solmua, käsin kiristettyä,
naisten väkertämää,
hapsut leikkineet lasten käsissä,
sen päällä voi rukoilla ja rakastella,
nukkua ja mietiskellä

mutta se on vaarallinen, kalashnikovit rätisevät –
kuin varmuudeksi siinä on nyt enemmän reikiä kuin solmuja
taikamatto putoaa riekaleina alas

he keittävät kitkerää kahvia

Milch und Blut.

Maitoa ja verta.

Kämmekkään osunut.

Maidonvaaleaan marmoriin hakatut
kaarien kaaret.

Hellin, haurain käsin
sidotut haavat,
punaisella elämännesteellä tahritut
maidonlähteet
ruokkivat maailmanlapsia,
veressäkylpijöitä.

Roiskeista ei tiedä, keille ne kuuluvat,
keiden suupielistä valuvat.

Milch und Blut.

Maito ja veri.

Särmää serenadissa on hersyvä runokokoelma, jossa demokratia juodaan pöydän alle, muistot leikataan murusilpuksi ja muutetaan asumaan lähemmäs sairaalaa. Vakava runo saattaa sisältää vinoa huumoria ja humoristisen runon ydin voi olla äärimmäisen kipeä. Yhteiskunnalliset ongelmat kulkevat rinnan menettämisen ja vanhenemiseen havahtumisen kanssa.

Tässä kokoelmassa pöytään lyödään herttareeti ja naisen nauru korjaa satonsa.

“Särmää serenadissa, maailma kallellaan, viistosti.”

Leena Sainio on helsinkiläinen kirjoittaja ja laulupedagogi.

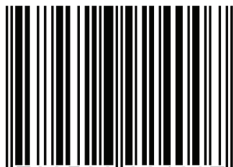
Laulettuaan vuosikymmeniä muiden runoja hänessä virisi voimakas halu tuottaa omaa tekstiä. Runojen lisäksi alkoi syntyä myös lauluja, joita

esittää Leena Sainion ultra ego, kabareehahmo Laina Sieniö.

Sekä Leena että Laina nähdään usein esiintymässä lavarunotapahtumissa.

Särmää serenadissa on Leena Sainion esikoiskokoelma.

9 789526 924007